

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความพร้อมด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรม
สร้างสรรค์แบบกลุ่มมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อพัฒนาความพร้อมด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมศิลปะ
สร้างสรรค์แบบกลุ่ม
2. เพื่อศึกษาความพร้อมด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยระหว่างการจัดกิจกรรม
ศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มกับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ตามปกติ

สรุปผลการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มมีความพร้อมด้านการ
เขียนหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มมีความพร้อมด้านการ
เขียนสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบว่

1. การพัฒนาความพร้อมด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมศิลปะ
สร้างสรรค์แบบกลุ่ม ความพร้อมด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนกับหลังการจัดกิจกรรม
ศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มเด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ยความพร้อม
ด้านการเขียนหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
สอดคล้องกับ อรุณ มุมกลาง (2549 : 63 - 65) ได้วิจัยการเปรียบเทียบความพร้อมด้านการ
เขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานประกอบงานศิลปะสร้างสรรค์
และกิจกรรมการจัดประสบการณ์ปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมด้านการเขียนของ
นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ของกลุ่มที่ใช้กิจกรรมการเล่นิทานประกอบงานศิลปะสร้างสรรค์

สูงกว่ากลุ่มที่ใช้กิจกรรมการจัดประสบการณ์ปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพร้อมด้านการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ของกลุ่มที่ใช้กิจกรรมการเล่านิทานประกอบงานศิลปะสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มที่ใช้กิจกรรมการจัดประสบการณ์ปกติทั้งก่อนและหลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพร้อมด้านการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กิจกรรมการเล่านิทานประกอบงานศิลปะสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มที่ใช้กิจกรรมการจัดประสบการณ์ปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ทิพวรรณพานเต็ม (2550 : 61) ได้วิจัยผลของกิจกรรมสร้างสรรค์แบบต่อเติมผลงาน ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยก่อนได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์แบบต่อเติมผลงานอยู่ในระดับต่ำแต่หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์แบบต่อเติมผลงานเด็กปฐมวัยมีระดับความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับปานกลางเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบต่อเติมผลงานมีคะแนนความคิดสร้างสรรค์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ สุนันท์สีพาย (2550 : 60-62) ได้วิจัยพัฒนาทางสติปัญญาของนักเรียนระดับปฐมวัยในแต่ละช่วงของการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ศิลปะตามแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางสติปัญญาของนักเรียนระดับปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ด้วยศิลปะตามรูแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ด้วยศิลปะตามรูแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ มีความสามารถทางสติปัญญาทุกด้าน ได้แก่ ความสามารถทางด้านภาษา ความสามารถทางด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ความสามารถทางด้านมิติสัมพันธ์ ความสามารถทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ความสามารถทางด้านดนตรีและจังหวะ ความสามารถทางด้านการเข้าใจตนเองความสามารถทางด้านการเข้าใจผู้อื่น และความสามารถทางด้านการรักษาชีวิตและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ พรพรรณ ไร่ไพรุจพิงศ์ (2552 : 58-65) ได้วิจัยการศึกษาทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การวาดภาพประกอบการพิมพ์ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยหลังจากทำกิจกรรมสร้างสรรค์การวาดภาพประกอบการพิมพ์สูงกว่าก่อนทำกิจกรรมสร้างสรรค์การวาดภาพประกอบการพิมพ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ นุบผา เรื่องศิลป์ (2553 : 47-49) ได้วิจัยผลของการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่มีต่อทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ก่อนและหลังการทดลอง มีทักษะด้านการเขียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยมีทักษะด้านการเขียนสูงกว่าก่อนการทดลองทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน คือ ด้านการวาดแทนเขียน การคัดลอกคำ การเขียนโดยสร้างตัวสะกดขึ้นเองและการเขียนคิดสะกดคำมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเด็กปฐมวัยมีทักษะด้านการเขียนทุกด้านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองสอดคล้องกับ สาธิตา จักรบุตร (2554 : 107-110) ได้วิจัยผลของการใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ที่มีต่อความสามารถด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กการประสานระหว่างมือและตาและความสามารถในการเขียนลีลาเส้น : กรณีศึกษาเด็กออทิสติกระดับอนุบาล วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ที่มีต่อความสามารถด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กการประสานงานระหว่างมือและตาและความสามารถในการเขียนลีลาเส้น : กรณีศึกษาเด็กออทิสติกระดับอนุบาล โรงเรียนเทศบาลบ้านหนองแวง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการประสานงานระหว่างตากับมือของนักเรียนหลังได้รับการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนความสามารถในการเขียนลีลาเส้นของนักเรียนหลังได้รับการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบความพร้อมด้านการเขียนเด็กปฐมวัยระหว่างกลุ่มที่จัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มกับกลุ่มที่จัดกิจกรรมสร้างสรรค์ตามปกติ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งเอาไว้ ซึ่งผู้วิจัยสามารถอธิบายผลได้ดังนี้ การพัฒนาความพร้อมด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มและการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ตามปกติหลังการจัดกิจกรรมกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความพร้อมด้านการเขียนสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ทั้งนี้เนื่องมาจากครูได้จัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มและกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ตามปกติ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่ม เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้เด็กปฐมวัยเกิดความคิดจินตนาการแล้วถ่ายทอดความรู้สึกนั้นออกมาเป็นการขีดเขียน ลากเส้นต่าง ๆ ออกมาเป็นรูปของงานศิลปะสร้างสรรค์ เช่นการวาดภาพระบายสี การต่อเติมภาพ การขยำ การปั้น การฉีกปะ ซึ่งกิจกรรมสร้างสรรค์แบบกลุ่มนี้จะเป็นส่วนฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็ก การสานสัมพันธ์ระหว่างนิ้วมือและตาให้มีความสัมพันธ์กันสอดคล้องกับแนวคิดของ ราศี ทองสวัสดิ์ (2527 : 182) ที่กล่าวถึง การเตรียมความพร้อมให้กับเด็กปฐมวัยว่าจะต้องมีการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กให้สานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาการเคลื่อนย้ายสายตจากซ้ายไปขวา การสังเกตคิดหาเหตุผลใช้เป็นประโยชน์ในกิจกรรมศิลปะ การศึกษาความพร้อมด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยระหว่าง

การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มกับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ตามปกติ การนำเอา กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มมาจัดกิจกรรมให้กับเด็กปฐมวัยนอกจากจะช่วยให้เด็กมี ความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วเด็กยังได้รับการพัฒนาในด้านอื่น ๆ อีก ความพร้อมด้าน การเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มมีความพร้อมด้าน การเขียนสูงกว่าการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ตามปกติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารีย์ เกษมรัติ (2533 : 87) พบว่าการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์แบบกลุ่ม และการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ ปกติมีผลต่อความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้อบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด กวดขัน และ แบบรักทนถนอม ผลปรากฏว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน เมื่อทำ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าการทำกิจกรรมตามปกติและ เด็กปฐมวัยที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบรักทนถนอมเมื่อทำกิจกรรม เมื่อทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ แบบกลุ่มมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าตามปกติและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จูติพร พิชญกุล (2538 : 63) ที่พบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด ประสภารณ์ศิลปะประดิษฐ์แบบกลุ่มกับการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์รายบุคคล ปรากฏว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสภารณ์ศิลปะประดิษฐ์แบบกลุ่มกับเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด ประสภารณ์ศิลปะประดิษฐ์แบบรายบุคคลมีความสามารถในการแก้ปัญหาแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่ากิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาความพร้อมด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มต้องใช้เวลาเด็กควรจัดกิจกรรมให้ เด็กได้ร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุขเพื่อให้เด็กได้สร้างสรรค์ผลงานได้ตามต้องการ
- 1.2 ครู ผู้ปกครองควรให้ความสนใจด้านความพร้อมด้านการเขียนของเด็กมีทัศนคติ ที่ดีต่อการเขียนของเด็ก โดยให้ความสนใจผลงานเขียนที่เด็กทำ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการวิจัยทักษะการเขียน โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มใน ระยะยาวที่เพิ่มขึ้นเพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน
- 2.2 ควรมีการวิจัยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบกลุ่มที่ส่งเสริมการเขียนใน ระดับชั้นอื่น ๆ